

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๕๘/๒๕๕๙

ศาลปกครองระยอง

ศาลจังหวัดพัทลุง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้องจังหวัดชลบุรี ที่ ๑ เทศบาล ที่ ๒ และกรมที่ดิน ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง โดยอ้างว่า การรังวัดออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดี เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่อาจออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ และเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดินพิพาท โดยมีคำขอหลักให้ศาลพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท พร้อมทั้งให้ออกโฉนดที่ดินแก่ผู้ฟ้องคดีและให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่สาธารณะ ดังนี้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจะมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองและผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง แต่เหตุแห่งการขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองทั้งหมดเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ที่ดินพิพาทที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอรังวัดออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงนั้นเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่มีสิทธิครอบครอง ไม่ใช่ที่สาธารณะ คดีจึงมีปัญหาต้องวินิจฉัยเพียงว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครองหรือเป็นที่สาธารณะ ซึ่งเป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน โดยผู้ฟ้องคดีมีเจตนาให้ศาลรับรองและคุ้มครองสิทธิในที่ดินของตน คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม